

Van de redactie

Ondanks corona, waardoor alles plat kwam te liggen, kregen we deze jaargang toch iedere keer de uitgaven van Van Schans tot Wildbaan goed gevuld. Ook voor dit laatste nummer was er weer voldoende aanvoer van kopij. Heel voorzichtig worden er weer plannen gemaakt om dingen te organiseren en kan er eindelijk weer een agenda in de Schans.

De buitenbios, een alternatief Oranjefeest en de Ledenvergadering van Leuvenheims Belang, het staat allemaal in september te gebeuren, mits de coronaregels het toelaten. In deze Schans ook aandacht voor de schoolverlaters. Het is inmiddels een traditie om de jongelui even te laten vertellen over hun jaren op De Rietgors en te vragen naar hun toekomstplannen. Voor de rubriek "Aangeschoten" wist ik even niet wie ik nu eens aan de jas zou trekken. Maar toen ik in de voortuin bezig was met het slopen van de buxus (ja, ja, eindelijk!) en Bert Teunissen op zijn dagelijkse wandeling met hond even stopte om te vertellen dat ze gingen verhuizen, heb ik meteen de koe bij de horens gevat en gevraagd: "zouden jullie niet.....?" Nou, dat wilden ze wel. Een verhaaltje ten afscheid dus.

Deze keer trouwens een dubbele Aangeschoten. Ik had de nieuwe bewoners van de Arnhemsestraat 55 ook al eens gevraagd; alleen al vanwege die mooie brandweerauto die daar naast het huis staat en die mij enorm nieuwsgierig maakte naar een leuk verhaal. Maar nee, Piet en Ingeborg zijn geen schrijvers en die brandweerauto was van hun zoon. En die laatste wilde wel een verhaaltje schrijven. Weer eens wat anders.

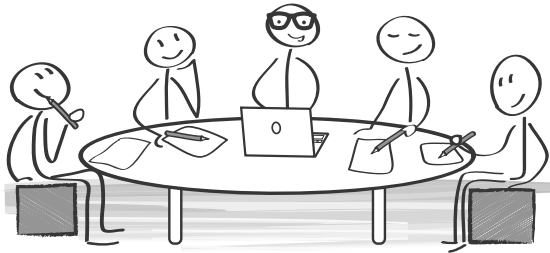
Nog meer verhalen. Bij toeval kwam ik erachter dat Jolande van Gorssel bezig was met het schrijven van een boek. Het is af. Het hoe, wat en waarom leest u allemaal in deze Schans.

Toen ik het mooie verhaal over De Wildbaan in het Brummens Weekblad las, heb ik Caspar gevraagd of ik dat stuk, enigszins aangepast in de Schans moest zetten: "Nee hoor Lies, je krijgt een persoonlijk verhaal van mij voor de Schans". De volgende dag had ik het stuk al in mijn mailbox. Kijk, daar werd ik ontzettend blij van. Bovendien heeft Caspar beloofd ons via de Schans op de hoogte te houden van de vorderingen.

Van Vanessa deze keer geen B en B stories, maar een zelfgemaakte puzzel waarmee een ijsbon te winnen is.

Ik wens iedereen een mooie zomer, een fijne vakantie, blijf gezond en tot in september!

Lies Harleman, emm5@xs4all.nl telefoon: 0575-562522

Van de bestuurstafel

De laatste puntjes voor het zomerreces

ALV en andere zaken

De ALV van het Leuvenheims Belang is uitgesteld en zal plaatsvinden op maandagavond 27 september. De uitnodiging en de bijbehorende stukken vindt u in de volgende Schans.

We hebben als Leuvenheims Belang eindelijk weer een bestuursvergadering gehad bij Mark in de tuin. Heel fijn dat dat weer zo kan.

We zullen ook deelnemen aan het onderzoek van Bureau Berenschot aangaande het bestuurskracht onderzoek van de gemeente Brummen.

RES 1.0 en vervolg

We hebben als bestuur een zienswijze ingediend op de RES 1.0 (regionale energiestrategie). Deze kunt u nalezen op het buurtkanaal (<https://buurtkanaal.nl/pagina/leuvenheim>).

Momenteel zijn we bezig met het opstellen van een zienswijze m.b.t. de vertaling van de RES 1.0 naar gemeentelijk niveau, nl. 'concept uitvoeringskader Windmolens en zonnevelden' van de gemeente Brummen.

Woningbouw in Leuvenheim

We hebben veel reacties gehad op de enquête m.b.t. woningbouw in Leuvenheim. Hartelijk dank daarvoor. Naar aanleiding daarvan hebben we een

brief opgesteld die we binnenkort naar de wethouder en beleidsambtenaar ruimtelijke ordening en de beleidsmedewerker maatschappelijke ondersteuning zullen sturen met de vraag om een afspraak te maken om hierover van gedachten te wisselen.

Buitenbios

Noteer alvast vrijdagavond **10 september** in uw agenda, dan organiseert de werkgroep Buitenbios voor de vijfde maal de buitenbios op het terrein van De Rietgors. Dit onder het nodige voorbehoud. Volgens de coronaregels valt de Buitenbios onder een evenement, maar wij hebben goede hoop dat het door kan gaan. We zijn in nauw overleg met de gemeente, die dan weer afhankelijk is van de regels van de veiligheidsregio.

Ik wens iedereen, ook namens het bestuur, een fantastische zomer en een goede vakantie toe. Wees voorzichtig, let op elkaar en blijf gezond.

Ina Boot,

E-mail: secretariaat@leuvenheimsbelang.nl

Telefoon: 0575-564953

De volgende Van Schans tot Wildbaan

Normaal gesproken komt het eerste nummer van een nieuwe jaargang uit in de maand oktober. Omdat Leuvenheims Belang op 27 september haar ledenvergadering houdt en u de stukken voor deze vergadering in de Schans krijgt aangeboden, verschijnt Schans nummer 1 van jaargang 45, rond half september.

Dat betekent:

Inleveren kopij: vóór 25 augustus
Redactieadres: Arnhemsestraat 149
Telefoon 0575-562522
E-mail: emm5@xs4all.nl

In memoriam Jan Wagenvoort

Tot het laatst toe genietend van zijn omgeving, maar door zijn lichaam in de steek gelaten, kwam er op 21 mei een wel heel onverwacht einde aan het leven van Jan Wagenvoort. Hij had nog maar net te horen gekregen dat hij ongeneeslijk ziek was, maar dat het overlijden zo snel kwam, was voor Harmke, zijn kinderen en kleinkinderen, niet te bevatten.

Jan werd op 1 januari 1936 geboren op het Ooijevaarsnest, de boerderij aan het Wilgenpad, waar Jan zijn ouders een boerenbedrijf runden. Jan was, naast zijn drie zussen, de enige zoon in het gezin. Ging naar school in wat nu het Buurthuis is, daarna naar de Landbouwschool in Vorden en vervolgens naar de Middelbare landbouwschool in Zutphen. Daar ging je trouwens alleen maar heen in de wintermaanden, want tussen april en oktober moest je thuis op het land werken. Tegenwoordig zouden ze dat stage noemen.

En ja, Jan wilde inderdaad boer worden, maar dan moest er wel een trekker komen, want paarden en karren, daar had Jan niet zo'n zin meer in.

Op zijn 24ste werd hij boer en zes jaar later trouwde hij met Harmke. Een onafscheidelijk duo, dat vanaf die dag alles samen deden. Ze kregen een dochter en een zoon.

Tegen de tijd dat Jan met pensioen ging, werd het bedrijf overgedragen aan zoon Arnold en Jan en Harmke verhuisden naar de Metelerkampweg. Van daaruit ging hij elke dag op de fiets naar het Wilgenpad om daar de handen uit de mouwen te steken. De laatste jaren steeds een tandje minder, tot hij een jaar geleden helemaal stopte. Het was mooi geweest. Door zijn vele aanwezigheid op de boerderij, had Jan een heel goede band met zijn kleinkinderen, die dan ook allemaal dol op opa waren. Jan beschikte over een zeer eigen, nuchter gevoel voor humor. Toen een van de kleindochters met een paar nieuwe zwarte sneakers aan kwam zetten en aan opa vroeg wat hij er van vond, was de reactie: "nou, trek die maar aan op mien begrafenis".

Op 28 mei vond de uitvaartplechtigheid plaats. Een zeer persoonlijk en intiem gebeuren, waar de kleinkinderen mooie herinneringen ophaalden aan opa en buurvrouw Lies op haar harp een prachtig Ave Maria ten gehore bracht. Het gemis voor Harmke is groot, maar troost zich met de gedachten dat dit de dood is, die Jan zich gewenst zou hebben. En zoals Jan zelf zei: "Ik heb een mooi leven gehad".

We wensen Harmke, kinderen en kleinkinderen heel veel sterkte met dit verlies.

In memoriam Stan Dekker

Toen ik hoorde dat op 1 juli onze dorpsgenoot Stan Dekker, die al een aantal jaren in *De Lunette* in Zutphen verbleef, was overleden, wist ik meteen dat ik er een in memoriam aan moest wijden, want Stan heeft veel voor ons dorp betekend. Stan en zijn vier jaar geleden overleden echtgenote, Ena, kwamen rond 1963 naar Leuvenheim en gingen wonen in een van de pas gebouwde woningen aan de Metelerkampweg op nummer 24. Het huis is nog steeds eigendom van Stan en zal nu dus op termijn in de verkoop gaan.

Stan kwam vanuit Tilburg naar hier en het is dan ook niet zo verwonderlijk dat hij een belangrijke rol heeft gespeeld bij de totstandkoming van de Carnavalsvereniging in Leuvenheim.

Van begin af aan was hij geïnteresseerd en betrokken bij allerlei zaken in het dorp. Was het niet met natuur, dan wel met cultuur. Zijn beroep kenschetsde zijn creatieve geest; hij was tekenleraar op het Isendoorn in Zutphen. Van zijn hand is dan ook het ontwerp van het voorblad van *'Van Schans tot Wildbaan'*. In de vakantie trok hij met Ena veel naar de Dordogne in Frankrijk, waar hij zich kon uitleven in zijn hobby archeologie.

In Leuvenheim hielp hij bij het organiseren van diverse tentoonstellingen en stuurde hij met regelmaat stukjes naar de redactie van de Schans als er in of om Leuvenheim weer iets bijzonders was te melden.

Maar het allerbelangrijkste was natuurlijk de duik in de geschiedenis van Leuvenheim, dat de aanzet gaf tot het schrijven van twee boeken.

In 1989 verscheen: *"Leuvenheim 1629, De Schans"*. Het vertelt het verhaal over de vesting (verdedigingswerk) in de uiterwaarden van de IJssel, waar later de steenfabriek *'De Schans'* zou komen.

Zijn tweede boek, met als titel *"Van Lovenen tot Leuvenheim"*, kwam uit in 2000 en gaat over de ontstaansgeschiedenis van Leuvenheim. Met name de hoofdstukken over de boeren, burgers en buitenlui die in Leuvenheim hebben gewoond en de hoofdstukken over de vorige eeuw, zullen voor velen nog herkenbaar zijn. Beide boeken zijn destijds uitgegeven door Leuvenheims Belang.

Een aantal jaren voordat Ena kwam te overlijden, kreeg Stan de ziekte van Parkinson. Ondanks dat Ena zelf ziek was, kwam haar overlijden onverwacht, waardoor het voor Stan onmogelijk was om zelfstandig te blijven wonen en dus aangewezen was op de zorg van het verpleeghuis.

Stan is 85 jaar geworden. Wij condoleren zijn nabestaanden en wensen hen sterkte.

Met een erkend Schilders- en afwerkings- bedrijf bent u gegarandeerd beter af!!

- monumenten schilders
- Glas service
- Behangen
- Decoratieve wandafwerking
- Onderhoudscontracten

WAANDERS
schilderwerken

Adres **Saturnusweg 8, 6971 GX Brummen**
Telefoon **(0575) 56 62 30**
Fax **(0575) 56 55 13**
E-mail **info@waandersschilderwerken.nl**

**Boom & Tuin
onderhoud**

Wijgman

Egbert Wijgman - 06-57198145

info@wijgmanboomtuin.nl

wijgmanboomtuin.nl

**eten,
drinken
& cultuur**

Uitspanning de Vrolijke Frans is een authentiek café-restaurant in het buitengebied van Brummen. Wij staan voor u klaar met:

- uitstekende keuken met veel streekgerechten
- accommodatie voor feesten en partijen
- livemuziek en evenementen
- bedrijfsuitjes en -bijeenkomsten
- gezellige terrassen
- vrolijke gastvrijheid

bel 0575-56 17 19 of mail info@devrolijkEFRANS.nl
meer informatie op www.devrolijkEFRANS.nl

Comfortabel

wonen en werken

Ravenshorst Insallatietechniek zorgt ervoor

Alles op het gebied van:

- verwarming
- airconditioning
- sanitair
- gas
- elektra
- loodgieterswerk

Vulcanusweg 4 Brummen Tel. 0575 - 56 13 36 Fax. 0575 - 56 28 73
www.ravenshorst-brummen.nl info@ravenshorst-brummen.nl

In Audit

**AUDIT - RISK - COMPLIANCE EN
DATA-ANALYSE**

Spankerenseweg 16 - 6974 BC - LEUVENHEIM
www.inaudit.nl

Buurthuis nieuws

door Lies Joosten, namens het buurthuisbestuur

Het Buurthuis in Leuvenheim is vanwege corona helaas meer dan een jaar dicht geweest, waardoor we heel wat ontmoetingsmomenten gemist hebben. Gelukkig kunnen de meeste clubs en verenigingen er nu weer volop gebruik van maken.

Voor de nieuwe dorpsbewoners onder ons: het Buurthuis is een vereniging en wordt beheerd door een bestuur. Het is eigendom van het dorp. Door de week wordt er in de avonden flink gesport, gekaart, gedanst en gerepeteerd door uiteenlopende groepen. In de weekenden en overdag is er geen structurele bezetting. Het Buurthuis (de grote zaal beneden, de bar en de vergaderkamer op zolder) zijn te huur voor een schappelijk bedrag voor bijeenkomsten, trainingen of privéfeestjes.

Het Leuvenheims Belang organiseert activiteiten zoals spelletjesmiddagen voor jong en oud en het Buurthuis bestuur organiseert het Buurtcafé en is voornemens om periodiek grotere feesten aan te bieden.

Om de ruimte optimaal te benutten en om de sociale functie in het dorp te vergroten, zouden we graag willen weten welke wensen en/of ideeën er bij u leven met betrekking tot het Buurthuis.

Wilt u daarom de volgende vragen invullen (zie volgende pagina) en bij mij (Lies Joosten) in de bus doen, Metelerkampweg 30A.

Of een reactie mailen naar arpalis@yahoo.com

Dan nemen wij dit mee in onze volgende vergadering.

Buurthuis Enquête

- * Waarvan ken je het Buurthuis:
- * Wat is de mooiste activiteit in het Buurthuis:
- * Wat mis je in Leuvenheim, dat in het Buurthuis zou kunnen:
- * Heb je ideeën/wensen voor:
Activiteiten voor kinderen:
Activiteiten voor jongeren:
Activiteiten voor ouderen:
Andere ideeën:
- * Heb je interesse om mee te helpen organiseren JA/NEE

Naam

(eventueel) Contactgegevens:

September 2021 – toch nog een Oranjefeest? een bijdrage vanuit de Oranjecommissie door Jeroen Booij

Nu de feesten en partijen, voorstellingen en concerten langzaam maar zeker weer op gang lijken te komen, werd het eind juni ook tijd voor de Leuvenheimse Oranjecommissie om na anderhalf jaar weer eens samen te komen. Traditiegetrouw in juni, heeft het Oranjefeest nu al twee keer geen doorgang kunnen vinden en natuurlijk vinden we dat allemaal erg jammer. De grote vraag was dan ook: is het mogelijk, nu de regels wat zijn versoepeld, om alsnog dit jaar een feest op touw te zetten?

Iedereen was het erover eens dat het in ieder geval de moeite van het proberen waard is. Daarbij werd ook snel duidelijk dat we vooral een feest voor iedereen willen organiseren: voor alle Leuvenheimers dus - zonder toegangsbewijzen of -kaarten of aan het hek uit te voeren coronatests of vaccinatiechecks. Natuurlijk zal dit feest de nodige aanpassingen vergen en zal de invulling ervan anders zijn dan we allemaal van het Oranjefeest gewend zijn, maar als het even meezit, hopen we toch te kunnen vogelschieten. En ook de spelletjes voor alle kinderen willen we weer organiseren.

Als datum hebben we zaterdag 18 september gekozen, dus markeer deze dag maar vast in de agenda's! Het idee is om een eendaags feest te organiseren met kinderspelen, draaimolen, vogelschieten en uiteraard... feest! De concrete invulling en het hoe en wat over inschrijvingen zal later volgen, maar wij hebben er erg veel zin in en wilden in ieder geval de datum vast delen. 18 september dus!

Uiteraard hangt alles af van de coronaregels. Eind augustus zullen we de definitieve knoop doorhakken. Laten we hopen dat het virus nu definitief op zijn retour is en we dat in september kunnen vieren met een speciale versie van het Oranjefeest!

Uit de school geklapt

een bijdrage van Bert Becker, directeur KC De Rietgors

Vanuit de directiekamer

Met het schoolkamp voor groep 6-7-8, de musical en het afscheid van groep 8 voor de boeg, wordt het nog een drukke, maar o zo belangrijke, periode van het jaar voor onze leerlingen, leerkrachten en ouders.

Vorig jaar rond deze tijd deed ik de uitspraak dat we met de lock down en de coronamaatregelen wel een heel bijzonder schooljaar achter de rug hadden. Wie had toen kunnen vermoeden dat we nog zo'n jaar tegemoet zouden gaan! Maar gelukkig hebben we het allemaal goed doorstaan en gaan we vol goede moed en vol vertrouwen het nieuwe schooljaar tegemoet.

Want het wordt bij voorbaat al weer een heel bijzonder schooljaar, we starten namelijk het schooljaar, mede door de sluiting van een school in Brummen, met 61 leerlingen en in de loop van het jaar komen er in de onderbouw nog een paar bij. Dat betekent een heel nieuwe dynamiek; heel leuk, maar ook wel spannend. Het extra meubilair is binnen, de Chromebooks zijn onderweg, maar we hebben er vooral allemaal heel veel zin in!

Jeelo: "Zorgen voor dieren"

Dieren zijn overal om ons heen. In tuin, sloot, park, of op de boerderij. In Nederland zijn er zelfs meer huisdieren dan mensen. Mensen beleven veel plezier aan huisdieren en worden er gelukkig van. Maar er is ook een keerzijde. De asielen zitten vol. Bij het zorgen voor een dier komt namelijk meer kijken dan je denkt.

Het doel van dit project is dat de kinderen leren over de rol van dieren in de natuur en op de boerderij. Zij gaan zelf zorgen voor dieren om te ervaren wat

daar allemaal bij komt kijken. Zo worden kinderen zich ervan bewust dat we goed moeten zorgen voor dieren en dat wij daar met zijn allen verantwoordelijk voor zijn.

Van kennis vergaren naar verzorgen: tijdens het project hebben onze leerlingen allerlei feiten geleerd over bouw, voeding, leefomgeving en gedrag van dieren om vervolgens beter voor ze te kunnen zorgen. Ook hebben ze geleerd beter naar dieren te kijken en geleerd dieren te onderzoeken om beter het belang van een goede verzorging te begrijpen.

Van af en toe tot dagelijks verzorgen: de leerlingen hebben geleerd dat zorgen voor dieren verantwoordelijkheid en discipline vraagt.

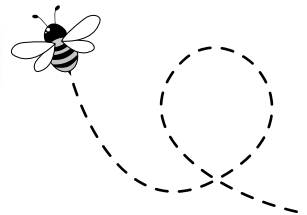
Van eenvoudig naar complex presenteren: onze leerlingen hebben geleerd hun kennis en ervaringen te presenteren in tekst en in beeld, mondeling en schriftelijk of een combinatie daarvan.

De Beweeg Container

In samenwerking met Sportkompas Brummen beschikt De Rietgors inmiddels over een zogenaamde beweegcontainer; een container gevuld met allerlei leuk sport -en spelmateriaal voor tijdens de buitengymlessen of in de pauze.

Bijenhotel

Wederom heeft De Rietgors de voorpagina gehaald. Deze keer hebben de leerlingen met hulp van o.a. de imkervereniging een groots en prachtig bijenhotel in elkaar gezet. Natuurlijk heeft het bijenhotel ook een mooi plekje in de Leuvenheimse natuur gekregen en werd het in optocht naar de juiste plek gebracht en met vereende krachten geplaatst. Typisch Rietgors: "Ruimte om te groeien".

Afscheid van KC De Rietgors

door **Lies Harleman**

Zoals aan het eind van ieder schooljaar, zijn daar weer de leerlingen van groep 8 die de school gaan verlaten en na de vakantie aan een nieuwe fase in hun leven beginnen. Het is inmiddels een jaarlijkse traditie om met deze schoolverlaters een kort gesprekje aan te gaan over hun wel en wee op De Rietgors.

Carlijn Wagenwoort, 13 jaar

Carlijn is geboren en getogen in Leuvenheim en heeft van groep 1 t/m 8 op De Rietgors gezeten. Ze heeft er 9 jaar over gedaan. Groep 2 mocht ze een jaartje over doen, maar dat heeft ze helemaal niet erg gevonden.

Het laatste schooljaar heeft ze als het meest prettige ervaren. Het hoe en waarom valt voor haar moeilijk te omschrijven, maar de sfeer was anders. Er was meer eenheid en saamhorigheid. Gym en rekenen waren niet haar favoriete vakken.

Carlijn gaat na de vakantie, net als haar twee grote broers, naar het Aeres VMBO Velp. Waar ze zich bezig gaat houden met flora, fauna en techniek. Ze wil later iets doen met dieren. Dat paardrijden haar hobby is, zal niemand dan ook verbazen.

Het thuis werken vanwege corona was wel eens lastig doordat in het grote gezin met bellende broer en zus het internet nog wel eens vastliep.

Eligeorah Deneus, 12 jaar

Eligeorah woont in Brummen, zat daar ook op school, maar vanwege haar dyslexie kwam ze aan het eind van groep 6 op De Rietgors terecht. Dat bleek in haar geval een heel goede keus. Bovendien kende ze de school al omdat ze een kleindochter is van juf Marion en nog wel eens binnen kwam lopen. Het meest leuke aan de school vond ze de kinderen, de verschillende projecten en de vriendschap met Freya. En altijd in de pauze voetballen met de hele klas. Schrijven ging haar niet goed af. Ook al deed ze nog zo haar best. Eligeorah gaat in september naar de Vrije School in Zutphen, afdeling De Regge. (speciaal gericht op leerlingen met dyslexie).

Later wil ze iets doen met sport. Ze houdt van dansen en acrobatische gym (circus) en begint binnenkort met kickboksen.

Het thuiswerken tijdens corona vond ze lastig. Ze miste heel erg het contact met klasgenoten en was blij dat ze weer elke dag naar school kon.

Joep Singer Joosten 12 jaar

Joep woont sinds vier jaar in Leuvenheim en zit vanaf groep 5 op De Rietgors. Hij voelde zich meteen thuis. Gym was zijn fijnste vak en juf Marije de leukste

juf. Rekenen was niet zijn favoriete bezigheid. Of zoals hij zelf zei: "Ik kan het wel, maar ik vind het gewoon niet leuk!"

Ook het afscheid van zijn klasgenoten vindt Joep niet leuk, met het afscheid van school heeft Joep geen moeite.

Joep gaat straks het vwo doen op het Eligant Lyceum in Zutphen.

Op de vraag of hij al weet wat hij later wil worden: "Ik heb een tijdje gedacht aan profvoetballer, maar ik denk niet dat dat gaat lukken omdat die bobo's natuurlijk nooit komen kijken op een voetbalveld in Oeken". Wat het dan later wél gaat worden? Dat weet hij nog niet.

boven: v.l.n.r. Eligeorah en Freya
in het midden: Joep
onder: v.l.n.r. Carlijn en Daniël

Naast voetbal speelt hij tennis, hij houdt in ieder geval van sport én gamen. Corona vond hij niet per se lastig, maar Joep vergat nog wel eens te kijken of hij werd gebeld en dan ging er wel eens wat mis. Als hij zich verveelde begon hij Donald Duckjes te lezen.

Daniël Musa, 12 jaar

Daniël woont in Leuvenheim maar zat tot groep 5 op school in Brummen. Aan het eind van dat leerjaar kwam hij op De Rietgors. Het was even wennen, maar het werd al snel leuk toen hij vrienden begon te maken.

Alles op school vindt hij eigenlijk wel leuk, maar het reageren en de hulp die je krijgt van de leerkrachten, heeft hij toch wel als bijzonder prettig ervaren.

Creativiteit ligt hem niet zo. Daniël gaat naar het Eligant Lyceum en gaat daar havo doen. Hij vindt het heel spannend, maar heeft er ook veel zin in. Vooral al die dingen die je daar nieuw gaat leren. Zijn toekomstdroom is om later computerprogrammeur te worden. Hij speelt nu dan ook het liefst heel veel spelletjes op de computer. Voetballen, gewoon een potje op straat of het schoolplein vindt hij ook erg leuk en als hij het echt niet meer weet, gaat hij zitten tekenen. "Nou, Daniël, dat klinkt een beetje tegenstrijdig met je opmerking over creativiteit minder leuk vinden". Waarop Daniël maar eens breed grijnst.

Freya Smit, 12 jaar

De familie Smit had net de verhuizing achter de rug toen Freya werd geboren. In Leuvenheim, dus. Ze heeft van groep 1 t/m 8 op De Rietgors gezeten en het goed naar de zin gehad. Vooral het werken in de moestuin met de hele klas en de gymles waren haar favoriete bezigheden op school. En wat de juffen betreft: ze vond ze allemaal even lief en aardig. Rekenen vond ze minder. Na de vakantie gaat ze naar de Vrije School in Zutphen en gaat daar havo/vwo doen. Wat ze later wil worden? Volgens haar moeder zou ze wel een goede juf kunnen worden. Maar wat haar hobby's fotografie en styling betreft, zou het ook nog wel eens iets in die richting kunnen worden. Kortom, ze weet het gewoon nog niet. Het elkaar in coronatijd niet kunnen ontmoeten, vond ze minder. Daar tegenover stond echter wel dat de juffen leuke dingen organiseerden zoals spelletjes en bingo via de computer. Ook Freya kaart de goede sfeer op school aan. Iedereen doet echt alles samen. Zoals na school met de hele klas zwemmen.

Ik wens Carlijn, Eligeorah, Joep, Daniël en Freya heel veel succes en plezier op het voortgezet onderwijs en voor nu een heel fijne vakantie!

Woonruimte gezocht

Zoals heel Leuvenheim inmiddels ongetwijfeld weet, wordt het landgoed De Wildbaan verbouwd tot een woon-zorgvoorziening voor ouderen.

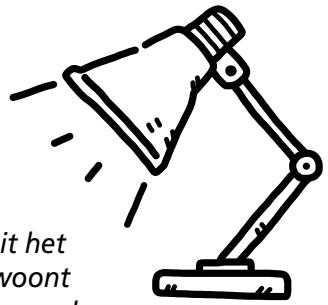
Wij, Otto en Tineke, hebben daar de afgelopen 8 jaar met heel veel plezier op de bovenste verdieping gewoond en gewerkt. Tineke zit daar met haar bedrijf al sinds 2009. We zijn ook verkocht geraakt aan de omgeving.

Gezien de veranderde bestemming van het pand zijn wij op zoek naar nieuwe woonruimte. Wat we zoeken is een huurwoning met minimaal 3 slaapkamers, in het buitengebied van deze omgeving, met een straal van ongeveer 20 kilometer.

Aangezien het nooit bekend is hoe een koe een haas vangt, plaatsen wij bij deze een oproep om ons te tippen voor een geschikte woning. Wie verrast ons? Mail ons op tineke.veenstra56@gmail.com, of bel 06-53579131.

Tineke Veenstra en Otto Wilgenhof.

Uitgelicht

In de rubriek "Uitgelicht" vestigt Paul Opdam onze aandacht op bijzondere verschijnselen uit het rijke landschap in en rond Leuvenheim. Paul woont aan de Hoofdstraat en is van beroep landschapsecoloog. Tot aan zijn pensionering werkte hij als hoogleraar in Wageningen. Hij maakt deel uit van het Landschapsnetwerk Brummen. Meer weten over het Brummens landschap? Kijk op www.landschapsnetwerkbrummen.nl

Haas

Dit voorjaar zie je ze weer: hazen. Als u over de IJsseldijk heeft gewandeld of over het klinkerpaadje naar de Schans, heeft u ze vast gezien. Ik zag ze ook tussen de Hoofdstraat en de spoorlijn en aan de rand van de maisakker tegenover De Rietgors. En op de velden van de landgoederen De Wildbaan en Den Bosch. Je ziet dan van die bruine molshopen die dan ineens oren blijken te hebben. Want hazen leven weliswaar als daklozen, want ze hebben geen hol, maar ze weten zich als echte steppendieren uitstekend te verstoppen in het open veld. In een greppel of daar waar een te zware trekker een voor in het grasland heeft gedrukt. Hazen maken zelf ook ondiepe kuilen ("legers") om in te slapen.

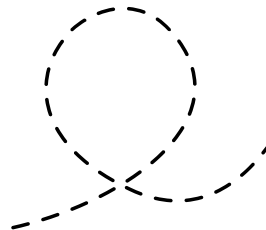
Het aantal hazen in Nederland is volgens de zoogdiervereniging sinds de jaren 70 van de vorige eeuw afgenomen. Die achteruitgang wordt in verband gebracht met het intensiever worden van de landbouw. Hierdoor is er minder variatie aan voedsel. Ook zijn veel landschapselementen verdwenen, zoals ruige greppels en houtwallen, waar de haas veilige plekken vindt om zich te verstoppen. Maar los van deze afname schommelt het aantal hazen opvallend sterk. Daarvan zijn we de afgelopen jaren rond Leuvenheim getuige geweest. Na jaren van (bijna) afwezigheid zag je ze vorig jaar al weer vaker. Dit jaar zijn er zoveel dat je ze overal tegenkomt. Vaak in paren of soms ook in kleine groepjes. Tien jaar geleden waren er ook veel, na 2014 zakte het aantal ver terug. Hoe kunnen we die schommelende aantallen verklaren?

Hazen kunnen per jaar wel zo'n 5 tot 10 jongen krijgen, in verschillende worpen. Dat betekent dat als het goed gaat de populatie snel kan groeien. Maar onder ongunstige omstandigheden gebeurt het omgekeerde. Uit onderzoek bleek dat de aantallen in een jaar bepaald worden door het weer in de lente en de zomer van het jaar daarvoor. In die periode komen de jonge hazen ter wereld. Is het dan koud en nat, dan gaan er veel dood. De jonge hazen heb-

Foto Vilda: Yves Adams

ben een slechte conditie. Ongezonde dieren hebben een grotere kans te sterven door bijvoorbeeld een bacterie-infectie. Als de dieren zwakker zijn worden ze ook makkelijker gepakt door een roofvijand, zoals een havik of een vos. Dus zijn er een jaar later weinig hazen. Is het daarentegen in het voorjaar droog en warm, dan groeien de jonge hazen sterker en gaan ze gezonder de winter in. Dat betekent veel hazen in het jaar daarop. De oorzaak van de hazenpiek van dit moment ligt dus bij het droge en warme voorjaar van 2020. Ongetwijfeld kan het ook te droog en te heet zijn. Als de graslanden er geel bij liggen, valt er voor een haas niet veel meer te eten. Waar door intensieve landbouw de groene randen en kleine bosjes of houtwallen zijn verdwenen, is een extreme droogte dus ongunstig. Maar in gevarieerde landschappen zoals rond Leuvenheim hebben hazen meer variatie aan voedsel, ook als de velden dor zijn, en kunnen ze zich beter verstoppen zodat roofvijanden ze minder makkelijk vinden. Benieuwd of de nattigheid van het afgelopen voorjaar volgend jaar merkbaar is aan het aantal hazen rond ons dorp.

Bijenhotel XXL

een bijdrage van Lies en Joep Singer Joosten

Op vrijdag 18 juni gonsde het van activiteit op het schoolplein van De Rietgors: de kinderen van groep 1 t/m 8 begonnen die dag aan het bijenhotel te werken samen met de werkgroep Bijenlint Leuvenheim.

Iedereen hielp enthousiast een handje mee: bamboe op maat zagen, gaten boren in stukken hout, riet knippen en in blikjes stoppen, bosjes riet vast knopen... Ook werd een naambord kleurrijk beschilderd nadat de kinderen van de middenbouw snel de naam "Bijengors" bedacht hadden. Aan het einde van de gezellige dag werd het houten frame gevuld met al het materiaal plus dennenappels, boomschors en potjes leem en werd het bijenhotel XXL een feit. Het was weer een mooie Leuvenheimse samenwerking tussen jong en oud, met school en dorp.

De week daarvoor had Claire Vos al uitleg gegeven aan alle klassen van de school over het leven van wilde bijen. De kinderen hadden het goed voorbereid en stelden vele vragen. Claire legde uit dat niet alle bijen honing maken, maar dat er in Nederland nog ruim 350 soorten wilde bijen voorkomen. De bijen zijn heel belangrijk om stuifmeel te verplaatsen en bloemen te bevruchten zodat wij o.a. fruit en noten kunnen oogsten. Deze wilde bijen hebben het moeilijk omdat de bloeiende planten sterk zijn afgenomen op het platteland en in de tuinen. Ook is er niet altijd geschikte nestgelegenheid te vinden voor de wilde bijen. Wilde bijen zijn solitair en leggen, ieder afzonderlijk, hun eitjes in gaatjes in dode bomen. Ook zijn er veel wilde bijen die een nest in open zand of leem maken. Voor de metselbijen en behangersbijen is een bijenhotel de oplossing. Een bijenhotel is een verzameling holle stengels, hout en steenblokken met boorgaten van verschillende diameter. De bijen vullen de gaten met broedkamertjes. Dit was duidelijk te zien bij het speciale bijenhotel met doorzichtige buisjes in de tuin van De Rietgors. Ook ontdekten de kinderen een boel verschillende insecten in de bloeiende tuin van de school. Ze kregen de opdracht mee, om thuis materiaal te verzamelen voor het samen te bouwen bijenhotel.

Op donderdag 1 juli is het bijenhotel naar het landje van Imkervereniging Brummen gebracht, in optocht, met tractoren en huifkar. Nu kan het door de insecten in gebruik genomen worden. Buurtbewoners zijn welkom om een rondje te wandelen door de bloeiende tuin (graag op het

pad blijven) en het hotel te bewonderen. Als de gaatjes dicht zijn, kun je zien dat het in gebruik is genomen.

Ook in je eigen tuin kun je de wilde bijen helpen door zelf een bijenhotel te maken of een stukje open zand creëren voor de zandbijen. Door verschillende bloemen en bloeiende struiken te planten zorg je voor voldoende voedsel. Geniet van het zoemen in je tuin en observeer de diversiteit aan insecten in en om de bloemen!

Zomer op De Maartensplaats

een bijdrage van Aline Divendal

Zomer

Het is zomer! Dat is aan alles te merken. Door de regen die gevallen is groeit alles weelderig. Wat een verschil met vorig jaar. Toen moesten we elke dag sproeien om alles te laten groeien. De moestuin ligt er prima bij, er is overvloed. De aardbeien zijn rijp en smaken heerlijk. De bloemen bloeien uitbundig waardoor we prachtige bossen kunnen maken. Dit alles natuurlijk dankzij de inzet van allen.

Binnen gaat het groentewerk voor Bas door. Twee bewoners werken daar elke dag weer met veel plezier aan. Ook kunnen we weer voorzichtig met onze mensen naar de winkel toe. Hun wereld wordt hierdoor weer wat groter. Natuurlijk wordt er ook met regelmaat lekker gewandeld!

Uiltjes

We hebben een nestkast op het terrein voor steenuilen. De uilenwerkgroep zorgt voor deze dieren. Zo kijken ze of er eieren zijn en ringen ze de jongen. Fantastische vrijwilligers die daar veel tijd in steken. Een poosje terug was

het moment van ringen daar. Het was prachtig om mee te maken, we mochten de jongen even vasthouden waardoor we ze goed konden bekijken. Dit jaar hadden we twee jongen.

Kleine mooie momenten

Soms is er een moment waarbij ik me bewust realiseer waarom we allemaal doen wat we doen. Het zijn vaak heel kleine dingen. Zo hebben we een bewoner die weinig zelfstandig kan. Toch kan hij met wat brood naar de geiten lopen en ze voeren. Er komt dan een enorme lach op zijn gezicht en hij zorgt er ook nog eens voor dat ieder dier iets krijgt. Zo prachtig en waardevol om te zien.

Feest

In kleine kring, helaas zonder mensen van buiten, hebben we op 24 juni het zomerfeest gevierd. Dat was erg fijn na deze lange tijd. Er werd gezongen, gedanst en heerlijk gegeten. We hebben een eigen pizzaoven, de pizza's waren niet aan te slepen. Er werden in een rap tempo bloemenkransen gemaakt waardoor alles er extra feestelijk uitzag. De sfeer was goed, het weer was goed. We kunnen de zomer vieren!

En verder

Hebben we sinds kort onze eigen Maartensplaetsvlag. Met regelmaat wappert deze aan de vlaggenmast. Dezelfde afbeelding staat nu op een magneetplaat die op de bus zit. Tijdens de eerste rit verloren we een van de platen. Bizar maar waar. Dankzij een oplettende Brummenaar, Arjan van autorijschool Reugebrink, prijkt de plaat weer op te auto.

“Van Landgoed naar Leefgoed”

door Caspar Altena, in samenwerking met de redactie van de Schans

Begin juli heeft het Brummens college van burgemeester en wethouders een principeakkoord gegeven voor de nieuwe bestemming van Landgoed De Wildbaan. Daarmee geven ze toestemming om 18 woon-zorgplekken te realiseren in het rijksmonument. Caspar Altena is sinds een aantal jaren bezig met het ontwikkelen van een nieuw kleinschalig woon-zorg-concept voor ouderen op het Leuvenheimse landgoed. Met het collegebesluit kan hij nu de volgende stap zetten met zijn initiatief.

“We waren super blij toen we hoorden dat het college akkoord was. Ik ben er al ruim twee jaar mee bezig, en was onderhand wel toe aan duidelijkheid.” Het principebesluit maakt het nu mogelijk om een ontwerpbestemmingsplan op te stellen. We hebben nog verschillende uitdagingen aan te gaan voordat we kunnen starten. Zo moet het bestemmingsplan nog worden herzien en moeten de vergunningen nog worden verleend. Al met al verwachten we dat dit nog wel zes maanden kan duren. Maar we weten nu in elk geval dat de gemeente gaat meewerken, dat is super.”

Het landgoed is al ruim 30 jaar in het bezit van de familie Altena. Daarvoor

was het ook al in gebruik als zorglocatie, Stichting Philadelphia zat er destijds gehuisvest. Toen de familie Altena het begin jaren '90 aankocht hebben zij het helemaal gerestaureerd en klaargemaakt voor kantoorverhuur. "Een logische en bewuste keuze van mijn ouders destijds. Zij kwamen niet uit de zorg en zagen met de kantoorverhuur mogelijkheden om het in stand te houden. Juist die instandhouding is de laatste jaren in gevaar gekomen. Sinds een aantal jaren kampte De Wildbaan immers met aanzienlijke leegstand. Daarnaast zorgde het plotseling overlijden van mijn vader en het invalide raken van mijn moeder ervoor dat de verantwoordelijkheid voor het landgoed op jonge leeftijd bij mij terecht kwam. Door het wegvallen van de huurders en de vindingrijkheid van mijn vader waren we genoodzaakt om te kijken wat we met De Wildbaan wilden gaan doen. De kantorenmarkt veranderde en we leken deze niet meer goed te kunnen bedienen. Na veel onderzoek en er lang over nagedacht te hebben, besloten we om weer richting zorg te gaan."

Dat de locatie ervoor geschikt is heeft de geschiedenis al uitgewezen. Daarnaast is door de landelijke vergrijzing een enorme vraag naar dergelijke initiatieven. "Inmiddels heb ik een compagnon gevonden die 16 jaar ervaring heeft met een dergelijk project. We willen een breed gedragen en uniek concept opzetten. Daarbij bieden we in het hoofdgebouw wonen met zorg aan voor ouderen met dementie of somatische problematiek. In totaal gaan we hier 13 woonzorg-studio's realiseren en 5 twee-kamer-appartementen voor echtparen. In het gebouw in de achtertuin gaan we dagbesteding organiseren voor thuiswonende ouderen met beginnende dementie en eventueel nog andere doelgroepen. We hopen zo een mix te creëren van mensen in verschillende levensfasen wat zal leiden tot een unieke cohesie".

De familie Altena deed het onderhoud aan de gebouwen en bossen altijd voornamelijk zelf. Het bos blijft overigens gewoon opengesteld voor wandelaars. "Wél willen we het wandelbos verder gaan door ontwikkelen. Zorgen voor goed begaanbare paden, verwijderen van de wildgroei en het terug planten van een nieuw bosplantsoen. In dat kader zijn we aan het onderzoeken om leer-werk-trajecten op te zetten voor het groen. Uiteindelijk willen we dat ook gaan inrichten voor de zorg en de keuken. Zo richten we ons niet enkel tot ouderen maar ook tot de nieuwe generatie. Alles tezamen moet dat gaan leiden tot een uniek concept voor jong en oud, waarbij de Wildbaan weer een centrale en verbindende rol in de samenleving moet vervullen". Leefgoed De Wildbaan is geboren!

Voor vragen of extra informatie mag iedereen contact opnemen via caspar@dewildbaan.com.

Aangeschoten

Wij gaan Leuvenheim verlaten! Een woordje ten afscheid.

Wij hebben elkaar leren kennen bij Bert zijn moeder in Doetinchem. En daar sprong een vonkje over. Bert woonde aan de Metelerkampweg in Leuvenheim, ik in Doetinchem. Toen we merkten dat ook het contact tussen ons beider kinderen goed verliep, besloten wij samen te gaan wonen. Dus voor mij: op naar Leuvenheim. Op 13 januari 2009, op mijn 60e verjaardag zijn wij getrouwd. Heel speciaal, door burgemeester Niels Joosten. Samen hebben wij ons nestje gezellig en knus gemaakt. Bert is duivenmelker in hart en nieren. Gaat 's zomers, in de weekeinden veel als convoureur met een trailer met 6000 duiven mee naar o.a. België en Frankrijk. Hij zorgt dan voor de verzorging en lossing. Daarnaast speelt Bert graag een potje kaart bij de kaartclub in het Buurthuis. Ik sta het liefst in de keuken. Een heerlijke, ontspannende hobby.

In februari hebben wij besloten om ons huis in de verkoop te doen en hebben wij ons ingeschreven bij de woningstichting in Doetinchem. We gaan dus terug naar Doetinchem. Bert zijn geboorteplaats en ik ben er getogen vanaf mijn 3e jaar. Op 22 april kregen wij de sleutels van een enorme kluswoning en is er keihard gewerkt met fijne hulp van 2 Doetinchemse zonen. Het ziet er gezellig uit. Op Bert zijn 75e verjaardag gaan we verhuizen en gaat ons Leuvenheimse huis in de verkoop.

Bert heeft tijdens zijn dagelijkse wandelingen met Juwel, onze Mechelaar, veel contact gehad met vele inwoners van Leuvenheim. Mijn contacten waren minder. Ik genoot veel van de natuur, van ons vogelhuisje waar de jonge vogeltjes door hun ouders werden gevoerd, terwijl wij samen van ons ontbijt zaten te genieten. Helaas hadden we de laatste tijd veel last van katten, die op de plank sprongen en er met een levend vogeltje vandoor gingen. Ja, ik weet het, het is de natuur, maar leuk vind ik het niet. Maar goed dat is binnenkort verleden tijd. Ik verheug me op de terugkeer naar Doetinchem, lekker dicht bij mijn kinderen en kleinkinderen. Bert heeft er nog wel moeite mee. Maar het komt goed. Wij hebben hier een fijne tijd gehad en zullen altijd met veel plezier terugdenken aan Leuvenheim. En nu op naar de volgende ervaring in een nieuwe omgeving.

Dag allemaal! Met een hartelijke groet, van Bert en mij,

Joke Teunissen-Kaiser

Aangeschoten 2

*De Brandweerbus aan de Arnhemsestraat 55
Dat ene huis waar die man alle voegen uit de
muur aan het halen is en waar de Brandweerbus
naast het huis staat.*

*Toen mijn ouders in 2019 besloten om Meppel na
20 jaar vaarwel te zeggen, voor het pittoreske dorpje
Leuvenheim, besloot deze lang thuiswonende student dat het ook eens tijd
werd om het ouderlijk huis te verlaten. De keuze was snel genomen; ik blijf in
Meppel. Niet alleen omdat ik alles in Meppel heb opgebouwd, maar ook omdat ik
docent basisonderwijs aan het Windesheim in Zwolle studeer. Maar ik merkte al
snel dat ik helemaal niet op één plek wil gaan wonen na mijn studie. Ik ambieerde
altijd al het reizen, de wereld willen zien en de term 'van life' en 'off grid' waren
al vaker bij mij gevallen. Ik wil zelfvoorzienend gaan leven en ondertussen ook
de wereld gaan ontdekken. Maar hoe ga ik dat doen? Zodoende kwam de bus
in mijn leven, niet zomaar een bus: een originele Mercedes LF409 Brandweer
bus uit 1976. Deze bus komt rechtstreeks uit de Duitse kazerne in Otterstedt
en werd vooral gebruikt door de vrijwillige brandweer. Bij de aankoop was alles
in de bus origineel en was er nog geen vleugje camper te ontdekken. De bus
moest nog helemaal verbouwd worden tot leefbare camper die zelfvoorzienend
moet worden. Helaas, voor deze klus heb ik geen ruimte, ik woon midden in het
centrum van Meppel. Maar gelukkig is daar de nieuwe woning van mijn ouders:
een heerlijk vrijstaand huis met genoeg ruimte om de bus te verbouwen! En het
beste voordeel? Mijn vader is de meest handige man die er maar is. Als gepen-
sioneerde timmerman is geen klus voor hem te moeilijk en heeft hij voor alles wel
een goede oplossing. Mocht je nou super benieuwd zijn naar mijn bus? Jullie zijn
altijd welkom! Wil je het online volgen: de bus is te vinden op Instagram onder de
naam Blackspoontravels.*

*Groetjes, Roelof Alkemade,
zoon van Piet en Ingeborg, die met veel plezier in
Leuvenheim zijn neergestreken, maar niet zo
van het schrijven zijn.*

Een splinter in de ziel

Een geheimzinnige mythe over een waargebeurd verhaal

door Jolande van Gorssel

Jaren geleden kreeg ik van Sofie, een klant, een bizar verhaal te horen; haar grootouders hadden een pension waar in de periode 1942-'43 op enig moment 24 onderduikers tegelijk verscholen waren en waarbij de hele boel verraden is. De verhalen gaan dat de pensionhouders het verraad zelf hebben gepleegd. Hierbij ook de landelijk bekende verzetsman Johannes Post, maar verwanten zeggen dat dat niet klopt. Waarom werd Sofie ruim twintig jaar later op school nog gepest en buitengesloten? Wat was er nu waar van die verhalen? Wat gebeurde er werkelijk in 1943 toen de onderduikers werden verraden? Waarom werden de pensionhouders gestraft?

Omdat Sofie een heel ander beeld van haar grootouders heeft en zij en haar familie nog steeds worstelen met deze situatie, heb ik besloten het verhaal achter het vermeende verraad te onderzoeken. Want voor mijn gevoel klopte er iets niet. Al snel ontdekte ik dat er een groot verschil bestaat tussen de geschiedschrijving en wat nabestaanden vertellen. En hoe meer ik ontdekte, des te meer vreemde situaties zich voordeden, dossiers die opeens leeg bleken te zijn... Het gaf mij juist meer motivatie om de waarheid boven tafel te halen. Aan de hand van vele uren research in archieven als Den Haag, Amsterdam, Arnhem, Haaren en Assen maar ook bezoeken aan verwanten en voormalig verzetslieden heb ik het leven van deze twee verzetsstrijders gereconstrueerd. Daarbij stuitte ik op intrige, macht en verraad, mede door de Wet Bijzondere Rechtspleging. Ook door vele boeken uit die periode te lezen heb ik veel onrecht ontdekt.

Hun verhaal is nog steeds actueel. Macht, manipulatie, verraad en afgunst: in mijn boek komt het verhaal van twee eenvoudige mensen tot leven. Ondanks dat zij hun leven in de waagschaal legden door voorvluchtige mensen te verbergen, werden ze na oorlog door de Nederlandse Binnenlandse Strijdkrachten met stenguns uit hun huis gesleurd. Geschopt, bespuugd en kaalgeschoren door de dorpelingen. Het vervolg hierop laat zich raden: vernedering en alles kwijtgeraakt, het gezin uit elkaar gehaald en opgesloten in kampen zonder te weten waarom.

Waarom moest dit boek er komen? Hoewel het begon als een historisch onderzoek naar het onrecht van Sofie haar grootouders, werd het steeds persoonlijker: ik werd anoniem bedreigd en zelfs door een oud verzetsman gedwongen om ermee te stoppen. Want de waarheid die ik voor onmogelijk hield, is ronduit bedroevend! Ik denk ook daarom dat het verhaal een ieder zal aanspreken. De uitkomst is namelijk zeer verrassend!

Voor wie Jolande van Gorssel niet kent *een nadere kennismaking door Lies Harleman*

Jolande van Gorssel, geboren Van Raai, kwam als zesde kind in de Wethouder Giermanstraat in Brummen ter wereld. Toen het zevende kind zich meldde, werd het huis in Brummen te klein en verhuisde het gezin Van Raai naar een boerderij aan de Oudeweg in Leuvenheim. Vele jaren later werd het pand verbouwd tot een dubbele woning waar Jolande, samen met echtgenoot Marius, nog steeds met veel plezier de ene helft bewoont.

Al heel jong wist Jolande wat ze later wilde worden: rechercheur. Daarvoor moest ze echter eerst bij de politie. Het aanmeldingsformulier lag al klaar, toen ze getuige was van een gesprek tussen politiemensen na een ernstig ongeval en hoorde ze wat je daarbij allemaal op je bordje kreeg. Ze heeft het aanmeldingsformulier meteen verscheurd. Wat nu? De Kunstacademie sprak haar ook aan, maar daar stak vader Van Raai een stokje voor. Ze moest een vak leren en werd uiteindelijk kapster. Vanaf haar 21ste heeft ze aan de Oudeweg jarenlang haar eigen kapsalon gerund.

In 1986 trouwde Jolande met Marius van Gorssel. Samen kregen ze een dochter: Stephanie.

Al in haar vroege jeugd schreef Jolande graag versjes, gedichtjes en verhaaltjes. Toen ik dat combineerde met haar eerste beroepskeuze, viel bij mij het kwartje. Rechercheren en research hebben veel van elkaar weg, want hoe kom je anders in 's hemelsnaam van kapster tot het schrijven van een intrige-

rend boek als 'Een splinter in de ziel'.

Vijftien jaar onderzoek was er nodig om deze geschiedenis te schrijven. Op mijn vraag of ze het bijltje er wel eens bij neer heeft willen gooien, was het antwoord: "O, ja, wel 100 keer, maar steeds werd ik wel door mensen om me heen opgepept en pakte ik de draad weer op. Henk Lensink, een van mijn burens, was een van die steunpilaren".

Het boek is nu zo goed als af. Er moeten nog wat puntjes op de i worden gezet. Jolande hoopt eind augustus, begin september haar boek officieel te kunnen presenteren. Dat zal gebeuren in de voormalige kapel van Caesarea in Ugchelen, of in het nabij gelegen Hotel De Cantharel waar het verhaal zich afspeelt.

"En, staat er een volgend boek op stapel?" "Het was heftig om dit boek te schrijven en 15 jaar is een lange tijd. Er ligt een manuscript klaar, maar of ik daar aan ga beginnen? Ik wil eerst rust en genieten van twee heel leuke kleinkinderen en van mijn tuin waarin ik graag bezig ben." Aldus een blije Jolande die bijzonder trots is op de prestatie die ze geleverd heeft. En dat mag ze zeker. "Ik vind het een knap staaltje werk en hoop voor haar dat het een succes wordt".

Vakantiepuzzel Lovenem

Met liefde in elkaar geknutseld door Vanessa

Puzzel lekker mee met de vakantiepuzzel van B&B Lovenem.

Stuur jouw oplossing vóór 20 augustus 2021 naar bnblovenem@gmail.com.

Onder de juiste inzendingen verloten wij een ijsbon van Jolink t.w.v. € 10,-.

A	R	S	E	N	A	A	L	E	U	V	E	N	H	E	I	M	K
H	A	V	E	N	E	D	E	T	S	E	Z	N	A	H	G	R	F
J	T	N	E	R	O	T	S	I	U	H	N	J	W	N	E	N	E
G	R	O	T	E	O	F	M	A	R	T	I	N	I	K	E	R	K
F	N	U	O	E	I	T	N	A	K	A	V	L	S	M	E	B	B
I	A	D	V	B	R	U	M	M	E	N	E	I	O	F	B	&	R
E	T	E	R	N	R	E	M	O	Z	D	U	S	I	E	M	B	O
T	I	B	U	E	A	E	K	A	N	H	T	L	R	E	U	L	N
S	O	O	U	L	G	N	T	A	T	E	D	K	E	R	S	O	K
K	N	R	M	E	T	A	W	S	R	L	E	I	J	B	E	V	H
N	A	N	S	D	E	S	A	D	I	L	O	S	R	E	U	E	O
O	A	H	D	N	D	G	M	W	P	U	S	P	B	E	M	N	R
O	L	O	A	A	D	U	E	O	E	E	L	V	I	K	M	E	S
P	P	F	T	W	S	E	O	L	L	D	U	F	L	W	O	M	T
P	A	S	S	E	D	R	O	G	E	N	A	P	T	O	R	E	N
U	R	E	U	S	T	E	D	E	L	I	K	M	U	S	E	U	M
N	K	M	O	T	O	H	P	S	S	E	R	P	D	L	R	O	W
T	S	I	N	T	W	A	L	B	U	R	G	I	S	K	E	R	K

Oplissing

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------

ARSENAAL	MOSTERDMUSEUM
B&BLOVENEM	MUSEUMMORE
BERKELPOORT	NATIONAALPARK
BRONKHORST	OUDEBORNHOF
BRUMMEN	SINTWALBURGISKERK
DEWAAG	STADSMUUR
DROGENAPTOREN	STADSWANDELING
EERBEEK	STEDELIJKMUSEUM
FIETSKNOOPPUNT	VAKANTIE
FLUISTERBOOT	WANDELLEN
GASTHUISKERK	WILDLIFE
GROTEOFMARTINIKERK	WORLDPRESSPHOTO
HANZESTEDEN	WIJNHUISTOREN
HAVEN	ZOMER
LEUVENHEIM	JSSEL
LIBRIJE	

Moedwillige vernieling

Het bankje, halverwege de Leuvenheimsestraat, stond er altijd al. De mannen van de Leuvenheimse Loopgroep, die elke zondagmorgen hun vaste ronde liepen (doen ze trouwens nog steeds, al is de club inmiddels aardig uitgedund), lastten daar altijd een rustmoment in, even wachten tot de club weer bijeen is, om dan samen het laatste stukje richting dorp te lopen.

In 2010 heeft de loopgroep het bankje geadopteerd en is er op 28 maart van dat jaar, officieel, een mooie plaquette op het bankje geschroefd.

Vanessa ontdekte de vernieling en heeft dit gemeld bij John Bennink, een van de lopers van het eerste uur. Hij heeft meteen contact gezocht met de gemeente, die beloofd heeft direct actie te zullen ondernemen. De gemeente had nog een mooi bankje staan en gaat dit plaatsen. Wie weet staat het er al als u dit leest. De plaquette zal wederom een plek op het bankje krijgen.

Er wordt veel gebruik gemaakt van het bankje, maar welke mafkees haalt het lef in zijn lijf om zoiets moedwillig te vernielen?

LH

